

## Почитай баща си и майка си.

Една милосердна сестра посети своя роднина. Цялото семейство и гостенката седъли щастливи около масата съ чай и закуски. Сестрата се радвала, че се е освободила за няколко часа от грижи по болни, а останалите били доволни, че виждат при себе си обичната леля Елена.

Но скоро доброто настроение било развалено.

Кой бил виновен за това? Филипъ, големият синъ. Майка му го помолила да донесе нещо от кухнята.

— Ааа. . . казалъ той недоволенъ, клатейки глава и безъ да се помръдне отъ мѣстото си.

Бащата се разгнѣвилъ много, че Филипъ се държи така предъ гостенката. Той станалъ, сграбчилъ сина си за раменетъ и поискалъ да го изпѣди навънъ. Но тукъ се случило нещо ужасно. . . Филипъ вдигналъ ръка, за да удари баща си. Той не го ударилъ, но нали вдигналъ ръка? Бащата и майката били дълбоко огорчени и засрамени отъ постъпката на сина. . .

Лелята седѣла и мълчаливо наблюдавала онова, което се случило предъ очитѣ ѝ. Когато всички се успокоили, тя казала:

— Филипе, искамъ да ти разкажа една случка. . . Неотдавна при насъ, въ болницата, доведоха на лѣчение единъ

нешастенъ човѣкъ: и дветѣ му ръце бѣха прерѣзани при една желѣзопътна катастрофа. Когато той дойде въ себе си, видѣ своите превързани ръце и каза:

— Господи, Ти ме наказва тежко!

Азъ го запитахъ съчувствено, какво иска да каже съ тия думи. Сълзи потекоха по лицето му, и той заговори;

— Знае ли майка ми що се случи съ менъ?

Азъ кимнахъ утвърдително глава.

— Сестро, тѣзи ръце тукъ биеха моята майка! . . .

Следъ няколко мига болниятъ продължи:

— Азъ съмъ синъ на богати земледѣлци. Нѣмахъ никакво желание да помагамъ въ полската работа. Единъ день баща ми трѣбваше да отпътува. Той ме помоли да слушамъ майка си и да ѝ бѣда дѣсна ръка въ работата. Азъ, обаче, не внимавахъ какво ми се говори. Бедната ми майка се ядоса и ми удари една плѣсница. Това ме въѣси, хвърлихъ се върху мама и я повалихъ на земята. Тя се разболѣ и лежа няколко дни. Азъ пъкъ прибрахъ малко багажъ и трѣгнахъ да се махна отъ дома. Когато пътувахъ съ влака, съ менъ се случи това нещастие. . .

— Азъ бѣхъ дълбоко развълнувана, — продължила ми-